

1 De tor die niet kon tellen

Doelstelling:	de kinderen leren dat het soms slimmer is om even te wachten
Werkvorm:	verhaal (leraar vertelt, kinderen doen actief mee) en eventueel spel
Duur:	20 à 30 minuten.
Materiaal:	onderstaand verhaal en kopieerblad (= kijkplaat). Suggestie: kopieer de kijkplaat naar A3-formaat, zodat de kinderen het goed kunnen zien.

Verloop van de les

KERN

Vertel het verhaal over de tor die niet tot tien kon tellen. Toon daarbij de plaat op het kopieerblad. In het verhaal maakt Krekel een taart, maar Tor, die niet tot tien kon tellen, eet telkens de ingrediënten op nog voor ze in de taart zijn verwerkt. Maak dit verhaal een beetje interactief:

de kinderen kunnen meetellen tot tien
de kinderen kunnen op de plaat de ingrediënten aanwijzen en benoemen

Na het verhaal:

Kunnen de kinderen zelf wel tot tien tellen, bijvoorbeeld voor ze antwoord geven op een vraag die u stelt? Probeer dat eens uit in een spel: u stelt een vraag over het verhaal, maar de kinderen mogen pas antwoord geven nadat ze eerst tot tien hebben geteld.

AFSLUITING

Praat samen na over het verhaal en eventueel het spel. Mogen de kinderen wel eens vooraf snoepen in de keuken als er iets lekkers wordt klaargemaakt?

Tip: kopieer de plaat voor de leerlingen en laat hen deze inkleuren.

DE TOR DIE NIET TOT TIEN KON TELLEN

'Ik ga een taart maken!', zegt Krekel.
'Lekker!', roept Tor, 'Mag ik kijken?'
'Ja hoor,' zegt Krekel, 'maar nergens aankomen. Ik ga een blad halen. Ik ben zo terug.'
Even later sleept Krekel een groot blad van de lindeboom de keuken in.
'Zo, dat is één', hijgt hij. 'Dit wordt de bodem. Blijf jij hier, Tor, dan ga ik appels zoeken. Ik ben met tien tellen terug.' En weg is Krekel weer. Tor kijkt naar het lindeblad en telt langzaam tot tien.
1... 2... 3... Dat blad ziet er wel heel lekker uit...
4 ... 5... 6 ... Zou het net zo knapperig smaken als het eruitziet? 7... 8... Eigenlijk is dat blad veel te groot voor een taart...
9 ... 10 en daar komt Krekel binnen met twee grote gele appels voor de taart.
'Hé, wat is dat?', zegt Krekel. 'Er is van de taartbodem geknabbeld. Tor, heb jij iets gezien?'
'Nee,' zegt Tor, 'ik heb niks gezien. Ik had even mijn ogen dicht. Toen zal iemand dat wel gedaan hebben.'
Krekel snijdt de appels in plakjes en legt ze op de taart. Dat valt niet mee, eigenlijk is de taartbodem te klein voor die twee appels.
'Nu ga ik kastanjes halen,' zegt Krekel. 'Let je goed op de taart, Tor? Ik ben met tien tellen terug.' En weg is Krekel.

Tor staat met vier pootjes op zijn rug en begint te tellen.

1... 2... 3... Wat zien die appels er sappig uit!
4... 5...6... Zouden het zoete of zure appels zijn?
7... 8... Eigenlijk is er te veel appel voor op zo'n kleine taartbodem ...
9... 10 en daar komt Krekel binnen met drie glanzende kastanjes voor tussen de appels.
'Hé, wat is dat?' vraagt Krekel. 'Het lijkt wel of iemand van de appels heeft gesnoept. Tor, heb jij iets gezien?'
'Nee,' zegt Tor, 'ik heb niks gezien. Ik had even mijn ogen dicht. Toen zal iemand dat wel gedaan hebben.'

Krekel brokkelt de drie kastanjes en verdeelt de stukjes tussen de appel. 'Nu ga ik vlierbessen halen,' zegt Krekel. 'Let jij op de taart? Ik ben met tien tellen terug.' En weg is Krekel. Tor doet zijn vier pootjes op zijn rug en begint te tellen.

1... 2... 3... Hoe lekker zou appel met kastanje zijn?
4... 5... 6... Is er niet een beetje te veel kastanje?
7... 8... Ik heb nog nooit kastanje geproefd...
9... 10 en daar komt Krekel binnen met vier grote takken vlierbessen.
'Hé, wat is dat?' vraagt Krekel. 'Het lijkt wel of iemand van de kastanjes heeft gesnoept. Tor, heb jij iets gezien?'
'Nee,' zegt Tor, 'ik heb niks gezien. Ik had even mijn ogen dicht. Toen zal iemand dat wel gedaan hebben.'

Krekel strooit de vlierbessen over de appels en kastanjes. 'Nu ga ik boombast halen,' zegt Krekel. 'Let jij op de taart?'
Maar net als bij het blad, de appels, de kastanjes en de vlierbessen, vindt Tor het veel te moeilijk om tien tellen te wachten. Zo verdwijnt een stuk van de boombast, en ook een deel van de zes knapperige takjes. De zeven grashalmen waren er even later nog maar vijf. En van de acht madeliefjes verdwenen er maar liefst drie. Maar van de paardenbloemenmelk was maar een heel klein beetje opgelikt. En alle keren had Tor echt niks gezien.

'Zo,' zegt Krekel als hij binnenkomt met tien wilde aardbeien. 'Nou alleen nog deze bovenop en dan gaan we smullen.'

Met zijn tong uit zijn mond legt hij de tien aardbeien in een mooi rondje bovenop de taart. Dat valt niet mee. De taart is veel kleiner dan hij dacht. 'Nou ja, geeft niet,' zegt Krekel en steekt de laatste aardbei in zijn mond. 'Tor, jij bent de gast. Ik tel tot tien en dan mag jij de taart aansnijden. Neem zelf maar een lekker groot stuk.'

'Eh, nee, dank je,' zegt Tor. 'Ik... eh, ik ben misserijk. Ik kan geen taart meer zien.'

WERKBLAD

Kinderen en...
keuzen maken